

gjort med Hensyn til Forlægning af Garnisonerne, og om Sagen var kommen til Ministeriet. Det ærede Medlem viste her, at han var noget paavirket af en urigtig Meddelelse, der er kommen ud, og som har givet sig Udtryk ogsaa under Forhandlingerne i Folketinget, en urigtig Meddelelse om, at Kommissionen, der har med den Sag at gøre, skulde have tilvejebragt Overenskomster, og at disse Overenskomster nu kun ventede paa Ministerens Stadfæstelse. Jeg har kortelig og meget bestemt sagt: Det er ikke sandt! Dermed tænkte jeg, at den Sag var færdig. Men naar det ærede Medlem nu spurgte, hvordan det staaer med Garnissionssagen, skal jeg sige, at det staaer ganske simpelt saaledes, at Kommissionen arbejder videre.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds spurgte mig endvidere: Skal det kaldes en Ordning at nedlægge Københavns Befæstning og nedsætte Militærudgifterne? Det behøver det ærede Medlem ikke noget Svar paa, thi intet Menneske vil jo sige, at det er en Ordning. Men det ærede Medlem bør en Gang komme til Erkendelse af, at de, som ønske et Forsvar her i Landet, dele sig i to Lejre, og det, der ligger til Grund for Forskellen mellem dem, er, at den ene Lejr har den Overbevisning, at for at vi kunne faa et godt Forsvar, skulle vi have vor Hovedstad befæstet, og den anden Lejr har den absolut modsatte Mening. Den mener, at for at vi kunne faa et godt Forsvar, der kan yde vort Land det Gavn som Forsvar, som der overhovedet kan tilvejebringes, skal man netop gaa ud fra: ingen Befæstning af denne Halvmillionby. Dette Spørgsmaal er det grundadskillende mellem os; og det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, som staa paa den anden Side, maa en Gang komme til at faa Øje for dette, at de, der ikke ville Københavns Befæstning, ville det ikke netop af den Grund, at de mene, at det er den fejle Maade, den urigtige Maade at ordne Landets Forsvar paa. Naar vi først ere komne ud over det Spørgsmaal, om Hovedstaden skal befæstes eller ikke — vi ere ikke komne ud over dette endnu, thi der er vel vedtaget Love derom, men der er kommet en Regering til Roret, som har den modsatte Mening, og som vil gøre Forsøg paa at sætte sin Mening igennem — ja, saa er Banen lagt, saa bliver det enten den ene eller den anden Anskuelse, der bliver ført igennem, og den Anskuelse, som sejrer der, skal respekteres, og det Forsvarsvæsen

skulle vi tage som det Gode, som det skal være, og enhver af os skal søge at faa det bedste ud af det. Men vi, der have den Mening, at Befæstningen af denne Halvmillionby er den slette Begyndelse, det slette Grundlag for et Forsvar, ville selvfølgelig, da vi ere blevne kaldte til Magten, søge at sætte denne vor Mening igennem. Og naar det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) opkastede en Tvivl om, at det, der var blevet ytret ved tredie Behandling af Finansloven i det andet Ting, havde været ret betænkt eller planlagt af Ministeriet, vil jeg dertil sige, at Medlemmerne af det nuværende Ministerium behøve ikke nogen lang Overvejelse eller Planlæggelse for at finde hinanden i et Samarbejde for deres Opgaver, deri ere vi fuldstændig enige, og deri vare vi enige, forinden Ministeriet blev dannet. Og naar Spørgsmaalet blev rettet særlig til mig som Forsvarsminister, saa tillader jeg mig at gøre følgende Bemærkning: Da Forsvarskommissionen sad, var jeg ikke Medlem af den; da Sagen blev behandlet i Folketinget, var jeg ikke Medlem af noget Udvalg og var til Dels fraværende. Men uagtet jeg ikke var Medlem af Forsvarskommissionen, skete der naturligvis Raadslagning mellem Meningsfæller derom, og medens jeg ikke har nogen som helst Del i hele Udviklingen i Forsvarskommissionens Betænkning, saa er der et Punkt i Udvalgets Indstilling, som netop skyldes mig. Jeg gjorde nemlig gældende, at for at man kan komme til at gøre sig Rede for, hvorledes Forsvaret skal ordnes, hvad vi skulle anvende derpaa, hvilke Punkter der skal lægges Vægt paa, hvilken Styrke vi skulle have, hvad der skal lægges mest Vægt paa, Søforsvaret eller Landforsvaret, hvorledes det hele skal gøres, maa vi allerførst være paa det rene med dette, at Københavns Befæstning skal nedlægges. Og med dette for Øje udarbejdede jeg det Forslag til Nedlæggelse af Københavns Befæstning, som ærede Medlemmer ville have set i Udvalgsbetænkningen. Nogle mindre Ændringer bleve foretagne i det, og jeg vil ikke udgive Forslaget for noget saadant, som er i den Grad udarbejdet, at det er det, som vil være den fremtidige Regerings Lovforslag her paa dette Tings Bord eller paa det andet høje Tings Bord. Men jeg vil blot sige dette, at det var mig saa klart, at det var der, Afgørelsen skulde finde Sted, at jeg allerede den Gang udarbejdede dette Forslag, og det var naturligvis i mine ærede Kollegers Bevidsthed, at saaledes var min Mening, og at det var